

17. navadna nedelja B

*En Gospod, ena vera, en krst:
en Bog in Oče vseh,
nad vsemi in po vseh in v vseh. (Ef 4,5-6)*

Prvo berilo

2 Kralji 4,42-44

Tiste dni je neki mož prišel v Báal Šalíš in božjemu možu Elizêju prinesel v vreči kruh iz prvega žita: dvajset ječmenovih hlebov, in svežega klasja. On pa je rekel: "Daj ljudem, da bodo jedli!" Njegov sluga pa je rekel: "Kako naj to postavim pred sto mož?" Tedaj je rekel: "Daj ljudem, da bodo jedli! Kajti tako govori Gospod: 'Jedli bodo in bo še ostalo.'" Dal je jed prednje; jedli so in še pustili po Gospodovi besedi.

Drugo berilo

Efežanom 4,1-6

Bratje in sestre, jaz, jetnik v Gospodu, vas opominjam, da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani, v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega. Prizadevajte si, da ohranite edinost Duha z vezjo miru: eno telo in en Duh, kakor ste tudi bili poklicani v enem upanju svojega poklica. En Gospod, ena vera, en krst: en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh.

Evangelij

Janez 6,1-15

Tisti čas se je Jezus prepêljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je vzel na goro in tam sédel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovska velika noč. Ko je Jezus povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: "Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?" To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovóril: "Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos." Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: "Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?" Jezus je dejal: "Recite ljudem, naj sedejo." Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož.

Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so jih hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: "Poberite koščke, ki so ostali, da kaj ne bo šlo v izgubo." Pobrli so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je stóril znamenje, so govorili: "Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet." Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvêsti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

V razmislek

Na današnje nedeljo in naslednje štiri nedelje je v središču oznanjevanja 6. poglavje Janezovega evangelija s poudarkom na čudežu pomnožitve kruha in govoru o kruhu. Nastopil je nov čas. Pri Elizeju je to Bog, ki nahrani ljudi s svojimi močnimi besedami, v evangeliju je to Jezus, ki ima božanske moči. Pri znamenju pomnožitve kruha preusmerimo svoj pogled na Boga, ki se zaveda človeških potreb in ki poskrbi za to, kar ljudje potrebujejo za življenje. Celó več kot to – Bog je tisti Bog, ki je sam polnost. In nekoč nas bo neposredno obdaril s to polnostjo.

A vendar je On danes še odvisen od našega sodelovanja. Razdaja se preko nas in drugih, če damo Jezusu to, kar imamo. Kaže nam novo pot sobivanja, ki je osnovana na tem, kar imamo, četudi je to samo pet hlebcev kruha in dve ribi. Pomnožitev kruha se ne zgodi iz nič, temveč zaradi tega, ker je bil otrok pripravljen deliti svoje skromno imetje. Jezus ne zahteva od nas, kar nimamo; a vendar se v njegovih rokah pomnoži še tako majhen prispevek. Le tako lahko postanemo blagoslov za druge.

Vsi čudeži obdarovanja ("znamenja", kot jih imenuje Janez) ponazarjajo dokončen dar odrešenja, dar polnosti in kakovostnega novega, ki je prišlo na svet z Jezusom. Ljudje so v nevarnosti, da bi njegovo znamenje napačno razumeli. Njihovo srce čuti hrepenenje po nakazani življenjski polnosti in sluti, kaj je ravno doživelo in si razlaga ta obed tudi že s slutnjo o gostitelju ("Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet"), a vendar se razlaga nadaljuje v materialistični smeri. Ljudje želijo prejemati, ampak ne posredovati naprej, hočejo političnega kralja za tovrstno brezskrbnost, in že z današnjim dnem hočejo vsak dan praznovati to, kar se šele prične s praznikom večnosti. V naslednjih nedeljah bo Jezus poizkusil s svojim govorom o kruhu ("Jaz sem kruh življenja") voditi ljudi, s tem ko se predstavi kot tisti, ki želi potešiti ne samo telesno lakoto, temveč tudi veliko globljo človeško lakoto po življenju.

Če praznujemo z evharistijo (zahvalnim obedom) Božjo obljubo polnosti življenja drug z drugim, slavimo našo vero v tem, kar opisuje nek latinskoameriški tekst:

- V lakoti in vojni praznujemo to, kar je obljubljeno: polnost in mir.*
- V stiski in tiraniji praznujemo to, kar je obljubljeno: pomoč in svobodo.*
- V dvomih in obupu praznujemo to, kar je obljubljeno: vero in upanje.*
- V strahu in izdajstvu praznujemo to, kar je obljubljeno: veselje in zvestobo.*
- V sovraštvu in smrti praznujemo to, kar je obljubljeno: ljubezen in življenje.*
- V grehu in izgubljenosti praznujemo to, kar je obljubljeno: rešitev in nov začetek.*
- V smrti, ki nas obdaja z vseh strani, praznujemo to, kar nam je obljubljeno: živega Kristusa.*